

Tilfælde fører dette, at Overklassen i saa høj Grad er repræsenteret i Værgeraadene, til uretfærdige Afgørelser, til, at man ikke skønner tilstrækkelig varsomt og ikke lægger Vægt paa de sociale Aarsager, som betinge, at det gaar Børnene ilde. Jeg tror, at vi bør skride til en Omordning af Værgeraadene paa Grundlag af Princippet om den almindelige Valgret; hvis vi ville have Befolkningen interesseret for Værgeraadene og den betydelige Opgave, de have at løse, saa tror jeg, at dette at lade Værgeraadene vælge ved den almindelige Valgret vil være et ganske overordentligt Fremskridt.

Men ved Siden heraf er noget af det væsentligste dette, at de Organer og Institutioner, som skulle til, naar Værgeraadene tage Affære, virkelig ere der, og de ere der, som sagt, ikke. Det er ikke nok med, at der til de Børnehjem, som allerede findes, ydes alt for smaa Beløb, at de leve i Fattigdom, men der er ikke tilstrækkeligt af Børnehjem, der er ikke tilstrækkelige Optagelseshjem, der findes ikke de forskellige Organer, som Værgeraadene maa kræve, for at deres Gerning kan lykkes, og der lyder ude omkring fra Værgeraadene mangfoldige Klager over, at naar det er nødvendigt at fjerne nogle Børn fra et eller andet slet Hjem, saa har man ingen Steder at anbringe dem. Jeg kan allerbedst anføre et Vidnesbyrd fra den højtærede Folketingsformands Kreds. Det er oppe ved Hornum i Himmerland; der har man fra Kommunens Side og fra Værgeraadets Side indrettet et saakaldt Plejehjem, Børnehjem. Der er 9 smaa Børn i dette Hjem, og til at lede dette Børnehjem har man ansat en Kvinde, og hun faar til Kost, til Klæder, til Brændsel, til Vask til sig selv og til de 9 Børn 2 Kr. 25 Øre om Dagen. Da jeg kom derop og saa dette Hjem, blev jeg forbauset, thi jeg har set meget Griseri rundt omkring paa mange saakaldte Plejehjem og Børnehjem, men Mage til Griseri, som der er oppe i dette kommunale Børnehjem, skulde man lede længe om. Det vilde jo være uretfærdigt at rette Anklage mod den vedkommende Kvinde, Stine Smed, som hun hedder, der leder dette Hjem. Hvad skal en Kvinde som denne med 9 smaa Børn gøre, naar hun skal opdrage dem, lave Mad til dem, vaske om dem, hvor skulde hun kunne komme over alt dette besværlige og anstrengende Arbejde? Og saa stiller man til hendes Raadighed et Beløb af knapt nok 2 Kr. 25 Øre om Dagen! Man sagde til mig deroppe fra Formanden for

Sogneraadets Side: Ja, hvad skulle vi gøre, vi have ingen Penge, skaf os nogle Penge. Jeg sagde dertil: Hvorfor gaar De ikke til Staten, hvorfor forlanger De ikke Penge af Staten? Ja, det var maaske ogsaa en Udvej. Jeg sagde: Tal De med Deres Rigsdagsmand; Folketingets Formand er en Mand, som har megen Indflydelse, en Mand, som ikke alene har Indflydelse indenfor sit eget Parti, men ogsaa i de andre Partier. Naar selve Folketingets Formand siger: Her er et Hjem, som lever under meget fattige Forhold, Børnene faa ikke den Mad, de skulle have, ikke den Ernæring og Pleje, de skulle have, vi maa give dem nogle Penge gennem Statskassen — saa faar De det ogsaa. Det er ganske vist ikke den Slags Krav og Anmodninger, som man plejer at rette til Rigsdagsmænd deroppe. Han lovede at tage sig det til Efterretning; jeg ved ikke, om han har gjort det. Men jeg udfører egentlig her kun et Ærinde, som er blevet mig betroet. Der blev nemlig afholdt et Møde oppe i Kredsen, hvor der var flere Hundrede Mennesker til Stede, og den almindelige Stemning var den, at man skulde kræve, at Staten skulde træde til i dette som i saa mange andre Tilfælde for at raade Bod paa den Daarligdom, som der er. Det er jo skandaløst, at til Trods for den Kritik, som er ført overfor dette og andre Børnehjem, er Forholdet ikke blevet forandret, Forholdene ere de samme. Jeg maa nok spørge: Hvor er Eftersynet henne, hvor er Kontrollen henne? Ved man ikke, at et saadant Hjem er til? Er det da ganske ligegyldigt, hvorledes fattige Børn blive behandlet? Af de 9 Børn ere de 5 forældreløse, baade Faderen og Moderen ere døde, og jeg skulde dog mene, at saadanne forældreløse Børn have Krav paa nogen Beskyttelse. At overlade dem til den første den bedste Person og lade dem leve under Forhold, som man kun byder de allerfattigste Børn i vort Samfund, er jo ganske uanstændigt. Her er et Omraade, hvor der trænges til Hjælp, og overfor den høje Regerings Tale om, at der maa spares, haaber jeg i hvert Fald, at det ikke maa være paa det her foreliggende Spørgsmaal, at der skal spares.

Kontrollen med vore Børnehjem og vore Opdragelsesanstalter er ikke undergaaet nogen Forandring siden den Kritik, der førtes frem i Fjor; Tilstanden er omtrent den samme. Ærede Medlemmer ville erindre, at det Udvalg, der var nedsat angaaende et Forslag om Forhøjelse af Overinspektørens Løn, ikke naaede til at frem-